

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ascensus Moysis in montem Seu De Oratione Tractatus Tribus Stationibus ac vijs Purgatiua Illuminatiua Vnitiua distinctus

Crombecius, Johannes

Avdomari, 1618

2. De sex alis, quibus anima in montis veritcem seu contemplationem transmittitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38133

ardens: vbi duplicem tangit ægritudinem corporis scilicet & animi.

Addit & quintum scopulum, nempe irruentium cogitationum ac phantasmatum molem. Subiungit ergo, *vel ea certè qua difficiliùs amoveantur, irruentium imaginum corporearum phantasmata, poterit quidem hic cum redierit ad nos, gloriari & dicere; introduxit me rex in cubiculum suum.* Cavendum ergò nobis est, ne accedètes ad illud sacrarium, occasionem demus hisce muscarum velitationibus ac strepitibus; cum enim, ait S. Gregorius, *se mens ad orationis studium erexerit, earum rerum imagines reverberata patitur, quibus libenter otiosa premebatur.* Denique Beatus Thomas Aquinas à perturbationibus tanquam scopulis perniciosis nobis recedendum esse denuntiat. Duo sunt, ait, *qua impediunt actum contemplationis. Vehementia passionum per quam abstrahitur intentio animæ ab intelligibilibus ad sensibilia; & tumultus exteriores occupationum. hæc enim duo animam ipsam occupant & à rerum divinarum commentatione præpediunt.*

SECTIO SECUNDA.

De sex aliis quibus anima in montis verticem seu contemplationem transmittitur.

1. **A**scensus hic arduus est, & nominatim qui maximè vicinus est, su-

Aa

Lib. 10.
moral.
c. 17.
2.2. qua.
18. art. 2.

Ala. 6.

Supremo vertici. Est enim vita contempla-
tiva vertex perfectionis, quæ in hac vita ha-
beripotest, & ut eò transvoletur, alis bene
extensis ac expeditis opus est. Prima ergo
ratio, seu præsidium eò perveniendi, est ex-
ercitatio circa studium virtutis, quod du-
plici capite constat: destructione nempe
vitiatorum, & virtutum incremento. De quibus

Ala 1. *Ala 1.* *Scientia.* *Coll. 14.* *cap. 2.* *3.* *Ill.* *in* *duobus* *consistit.* *3.*
bus Cassianus in hæc verba. *Quisquis ad Theo-*
oreticen voluerit pervenire, necesse est ut omni studio
atque virtute, actualem primùm scientiam consequatur. *Hac autem actualis perfectio duplici ratione*
subsistit: nam primus eius modus est, ut omnium
natura vitiorum, & curationis ratio cognoscatur.
Secundus ut ita discernatur ordo virtutum, earumque
que perfectione mens nostra formetur, ut illis iam
non velut coacta & quasi violento imperio subiecta
famuletur; sed tamquam naturali bono delectetur,
atque pascatur; & arduam illam atque angustam
viam cum oblectatione conscendat. Magnus ille
gradus & volatus est; & qui eò pervenit, ut

Ala 2. *Ala 2.* *cordis* *munditia* *Lib. 7.* *stroma.*
cum facilitate, vitia & delectationes detestetur;
virtutes verò, quasi naturali propensione
ne exerceat, quasi alas geminas nactus est,
quibus celerrimè ad cacumen montis, seu cõ-
templationem perveniat.

Ala 3. *Ala 3.* *Matih. c. 2.* *5. lib 5.* *de consi-* *deram in* *sine.*
Altera ala est munditia cordis, quam Cle-
mentinus prærequirit: *Beati, inquit, mundo corde*
in quoniam ipsi Deum videbunt. Vnde Beatus Bernar-
dus

ardus. Prima, inquit, & maxima contemplatio est admiratio majestatis: hæc requirit cor purgatū, vt à vitijs liberum atque exoneratum peccatis, facile se ad superna leuet: interdum quoque vel per aliquas morulas, stupore & ecstasi suspensum teneat admirantem.

3. Ala tertia sunt exempla sanctorum, quæ vim maximam habent, ad impellendum; ac studiosis contemplationis miros aculeos subiiciunt. Vnde Beatus Gregorius ad eorum nos imitationem excitans, non solūm, inquit, alta sanctæ ecclesiæ membra, quæ prominent, habent contemplationis gratiam; sed plerumque hoc donum etiā illa membra percipiunt, quæ et si per desiderium ad summa emicant, tamen adhuc per officium in imis iacent. Beatus Antonius, adhuc in imis iacebat; at in desiderijs ad summa emicabat, vt res ipsa postmodum docuit. Primū enim vt ad Anachoreticæ, ac contemplatiuæ vitæ perfectionem brevi perveniret, adhuc adolescentens omnium eremitarum, quos laude aliqua virtutis præstare audierat, cellas obibat, & instar apiculæ prudentissimæ, variarum virtutum roscida mella colligebat, auctore Athanasio. Quare merito Beatus Gregorius concludit. Sic in contemplationem nostram, ait, multa cogitationibus nostris circumueñdo proficimus: sicut exempla bonorū sæpè quarimus, vt in omnibus proficiamus. Et præsertim, vt ab ijs discamus rationem cum Deo conversandi; fervorem

Ala 3.
exempla
sanctorū.
Hom. 18.

Apud Su-
rium to-
mo prim.
Janu. 17.

A a 3 corū

eorum considerantes, & ab omnibus quæ Deo aliena sunt, & in minimo alas istas, velut glutino compingere possent, abhorrentium imitantes.

Ala 4.
Secessus
à negotijs.

4. Ala quarta. secessus ac fuga rerum & negotiorum, contemptus curæ nimie circa corpus, & vitæ necessaria. Sicut enim huiusmodi impedimenta vehementer onerant, & agglutinant alas, ita etiam excussio eorum liberum animum relinquit, ut expedite ad montem contemplationis evolare liceat.

in constitut. monast. 2.

Hoc argumentum copiosè tractat Sanctus Basilius. *Quod si mavis* (inquit) *Magdalenam imitari, quæ spreto corporis obsequio, aliis ad rerum divinarum contemplationem ascendit, legitime est ut par est verè negotium tractato, corporis curam abijcito, agricolationem abijcito, apparatus etiam epularum & obsoniorum aspernator, & ad Domini pedes assideto, & quæ ille dicat, auscultato, ut avæ norum divinitatis particeps efficiare.* Hæc Basilius.

Ala 5.
Oratio
in cant.
serm. 57.

5. Ala quinta. Magnum ad contemplationis consecutionem præsidium putat Sanctus Bernardus, si eidem orationis studium adhibeamus, quo à Deo tam præclarum munus & obtineamus, & paratiores ad illam accedamus. Idem statuit Richardus à S. Victore, sine triplici, ait, studio ad huius cognitionis celsitudinem non perducimur. Per studium operis, per studium meditationis, per studium orationis. *Multa enim*

In Benjamin
minores
parop. 1.
cap. 79.

enim experimur operando, multa invenimus inves-
tigando, multa extorquemus orando. Innumera si-
quidem, quae nec per experientiam operis, nec per
investigationem rationis, invenire valemus, per im-
portunitatem orationis edoceri meremur.

6. Ala sexta. Ut se totum rebus divinis tra-
dat, & commodet, atque in Deum spem om-
nem suam, ac desideria transferat. Quod ele-
ganter ac disertè explicat Sanctus Prosper
libro quem scripsit de vita contemplativa:
vita, inquit, contemplativa sectator, ad conditorem
suum illuminandus accedat; ipsi contemplando at-
que insatiabiliter persfruendo, vigilanter inserviat;
ipsum iugiter concupiscat; pro amore eius omnia,
quibus inde potest averti, refugiat; omnes cogitati-
ones suas ac totam spem, ex illius delectatione sus-
pendat. Litterarum divinarum sacris meditatio-
nibus insistat. Et cum hæc & his similia cōtemplativa
vita desiderio affectus impleverit, non se hic iam esse
parte omni perfectum, sed perficiendum in illa vi-
ta qua futura est immobiliter credat; atque ad eā-
dem se, ubi Dei substantiam revelata facie videre
possit, extendat.

Ala 6.
Intimum
studium
rerū spiri-
tuum.
cap. 8.

Aa 3 SEC